

України у тому числі імплементувати норми міжнародних конвенцій щодо означеної проблеми. Таким чином це дозволить більш раціонально застосовувати чинне законодавство для протидії злочинам у сфері торгівлі людьми.

Література

1. Іщенко В.О. Торгівля жінками та дітьми (кримінологічні та кримінально-правові аспекти боротьби): монографія / В.О. Іщенко. – К.: Атіка, 2004. – 247 с.
2. Науково-практичний коментар до Кримінального кодексу України: у 2-х ч. / під заг. ред. М.І. Мельника, М.І. Хавронюка – К.: МП «Каннон», 2008. – 1103 с.
3. Кримінальне право України. Особлива частина: підруч. / Ю.В. Баулін, В.І. Борисов, С.Б. Гавриш та ін.; за ред. проф. В.В. Сташиса, В.Я. Тація. – К.: Юрінком Інтер, 2007. – 624 с.

УДК 343(043.2)

Конопацька К. Ю., студентка,
Навчально-науковий Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Рибікова А.В., старший викладач

ЗЛОЧИНИ ТЕРОРИСТИЧНОГО СПРЯМУВАННЯ У СИСТЕМІ КРИМІНАЛЬНОГО НАСИЛЬСТВА

Терористичні акти як суспільно небезпечні злочини відомі в історії ще з давніх часів, але найбільш жахливих наслідків ці злочини набули в ХХ на початку ХХІ століть. Прикладом може стати вбивство австрійського герцога Франца Фердинанда, що стало приводом до розв'язання Першої світової війни. В наш час тероризм це складне і багатопланове явище, прояви якого різними способами посягають на різноманітні блага та суспільні відносини, що охороняються законом. У світі не існує загального визначення терміну «терористичний акт», кожна країна тлумачить це поняття по різному, виходячи з реально існуючої в країні соціально-політичної та криміногенної ситуації. В Україні визначення терористичного акту дає Кримінальний кодекс України (далі ККУ). В ст. 258 ККУ зазначено, що під терористичним актом розуміється застосування зброї, вчинення вибуху, підпалу або інших дій, які створюють небезпеку для життя чи здоров'я людини або заподіяння значної майнової шкоди чи настання інших тяжких наслідків, якщо такі дії були вчинені з метою порушення громадської безпеки, залякування населення, провокації воєнного конфлікту, міжнародного ускладнення, або з метою впливу на прийняття рішень чи вчинення або не вчинення дій органами державної влади чи органами місцевого самоврядування,

службовими особами цих органів, об'єднаннями громадян, юридичними особами, або привернення уваги громадськості до певних політичних, релігійних чи інших поглядів винного (терориста), а також погроза вчинення зазначених дій з тією самою метою. Тобто це поняття охоплює не лише посягання на життя державних громадських діячів, але й будь які насильницькі дії проти будь яких осіб, якщо вони супроводжуються прагненням до широкого розголосу, спрямовані на залякування населення чи його частини і переслідують мету – здійснити вплив на розвиток подій. Характерною ознакою тероризму нашого часу є те, що терористи є не одинаками а створюють організації, що мають своїх агентів-представників у різних частинах світу, також в період глобалізації вони можуть узгоджувати свої дії знаходячись на досить великі відстані один від одного. Тобто сучасний тероризм - це могутні структури з відповідним оснащенням і фінансово-економічними можливостями. Тероризм перетворився в дуже прибутковий бізнес глобального масштабу з розвинутим «ринком праці» і додатка капіталів, зі своїми правилами, не сумісними ні з якими загальнолюдськими і демократичними принципами і цінностями. Важлива особливість сучасного тероризму - виразне зростання його військових формувань При вчиненні терористичного акту, злочинці посягають на різні суспільні відносини, тобто на безпосередні об'єкти: життя та здоров'я людей, шляхом вибухів та підпалів знищення матеріальних цінностей. Досить поширеним явищем є те, що вони знищують культурну спадщину, що на думку терориста не відносяться до його культури, релігії, роблять так звану «культурну та релігійну чистку» (знищують культурні та релігійні пам'ятки що мають історичну цінність для народу, культура якого не відноситься до учасника терористичного об'єднання або терориста-одинака).

Суть тероризму полягає в цілеспрямованому публічному залякуванні невизначеного кола осіб шляхом убивств і заподіяння шкоди здоров'ю невинним мирним, як правило, випадковим громадянам, а також у реальній погрозі вчинити такі дії, поєднані з висуненням яких-небудь вимог до владних структур та домаганням їх задоволення. Інакше кажучи ефект тероризму полягає саме в тому, що його жертвами стають випадкові громадяни, відносно яких терористи вчиняють невмотивоване діяння. Фактично такі жертви при вчиненні тероризму є «інструментом» досягнення суспільно небезпечного наслідку. В той же час само по собі вбивство мирних людей не є самоціллю, а лише засобом досягнення того, заради чого була створена терористична організація, тому вибухи, підпали та інші дії тільки з метою руйнування або знищення матеріальних об'єктів не можуть стосуватися тероризму [1, с. 32].

Для кримінально правової кваліфікації важливим є значення з якою метою був вчинений злочин, що має ознаки терористичного. Так будь які насильницькі дії, що не мають на меті досягнення політичних цілей -

примусити уряд, установи або організації вчинити дії, вигідні для політичних інтересів терористів розглядаються як злочини що вже передбачені чинними нормами кримінального законодавства України [2, с. 61-62].

Отже, в основі сучасного тероризму лежить глибокий конфлікт, а терористична діяльність виступає «найкоротшим» та «найжорстокішим шляхом його вирішення». Тому тероризм потрібно розглядати як один із способів насамперед політичної боротьби, що використовується певними державами, організаціями, групами чи окремими особами для досягнення політичної мети. Він має ідеологічне підґрунтя та не обмежується скоєнням одного злочинного посягання.

Література

1. Науково-практичний коментар Кримінального кодексу України / за ред. М.І. Мельника. М.І. Хавронюка. – 6-те вид., переробл. та доповн. – К.: Юридична думка, 2009. – 1236 с.

2. Зверев Є. До питання юридичного визначення тероризму / Є. Зверев // Право України. – 2008. – № 7 – С. 61-62.

УДК 343.351:324 (043.2)

Корчак Я.О., студент,
Навчально-науковий Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Малярчук Н.В., к.ю.н.

КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВІ АСПЕКТИ ЗДІЙСНЕННЯ КОНТРОЛЮ ЗА ФІНАНСУВАННЯМ ПОЛІТИЧНИХ ПАРТІЙ В УКРАЇНІ

Політичне фінансування є важливим питанням у всіх країнах, і Україна не є винятком. В сучасній політиці грошам відводиться надзвичайно важлива роль. Щоб відігравати свою роль у політичних процесах, партії потребують доступу до фінансових ресурсів.

8 жовтня 2015 року парламентом були прийняті зміни до Закону України «Про політичні партії в Україні», котрі запровадили радикальні зміни у регулюванні політичних фінансів в Україні. По-перше, запроваджені обмеження щодо джерел фінансування політичних партій. Наразі ними можуть бути або (1) внески на підтримку партій, або (2) державне фінансування їх статутної діяльності (ст. 14-15 Закону України «Про політичні партії в Україні») [1]. По-друге, врегульовані питання підзвітності політичної партії через запровадження процедури щоквартального звітування перед Національним агентством з питань запобігання корупції (далі – НАЗК) про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру (ст. 17 Закону України «Про